

[Aksel Larsen.]

anstaltninger som stabiliseringslånet vil bevirke sådanne vanskeligheder for erhvervslivet, at øget arbejdsløshed bliver følgen.

Jeg er for en gangs skyld enig med Politiken, ikke i dens ledende artikel som helhed for i dag, men i noget af det, der står i denne artikel. Jeg er navnlig enig i det, der står om, at det, staten først og fremmest burde gøre, var at gå i spidsen med besparelser og nedsætte sine udgifter. Det har jeg talt for både ved første og anden behandling af dette lovforslag, og det er naturligvis muligt, at mine taler har virket også på Politikens redaktion, så den har indset rigtigheden i dette. Jeg har i hvert fald ved første og anden behandling gjort opmærksom på, at hvis det drejer sig om forbrugsbegrænsning, så kan og bør staten gå i spidsen; og staten har mulighed for at gå i spidsen på det område, hvor det vil virke mest effektivt, nemlig ved at begrænse udgifterne til uproduktive formål. Her tænker jeg i ganske særlig grad på det militære område. Foruden at de militære udgifter er absolut uproduktive, kommer hertil, at de er i allerhøjeste grad valutakrævende, så man vil ved at begrænse militærudgifterne på én gang opnå at sætte forbruget ned og spare valuta. Jeg har ved første som ved anden behandling efterlyst regeringens mening om dette og bedt om en udtalelse af repræsentanter for regeringen, subsidiært regeringspartierne, men det har været komplet umuligt at få nogen udtalelse herom. Vi fik, da regeringen forelagde sin kriseplan, at vide, at man opererede med planer om visse besparelser på statsbudgettet. Det eneste konkrete, vi har hørt om disse besparelser, er, at man vil give nogle færre penge ud til vejarbejder, til trods for at det er et af de områder, til hvilket der ikke mangler penge. Men om de øvrige besparelser har vi intet hørt ud over, at det er sivet ud, at nogle af besparelserne skulle bestå deri, at staten skaffede sig større indtægter gennem takstforhøjelser.

Jeg bekender, at jeg ikke ved, hvilke takstforhøjelser man tænker på. Jeg benytter lejligheden nu ved tredje behandling af lovforslaget til på ny at efterlyse rege-

ringens stilling til reelle og mærkbare besparelser på statens udgiftsbudget, nedsættelser af statens forbrug. Jeg har som sagt ved første og anden behandling efterlyst sådanne udtalelser, og jeg så mig nødsaget til ved anden behandling at sige, at hvis vi ikke fik et svar, måtte vi gøre et eller andet for at fremtvinge det. Det gør vi herved. Jeg tillader mig på mit partis vegne at stille følgende forslag om overgang til næste sag på dagsordenen:

„Idet folketinget udtaler, at statens finansieringsbehov bedst og rimeligst dækkes ved nedsættelse af statens forbrug, især på de uproduktive områder, hvilket også vil medføre valutabesparelser, opfordrer det regeringen til i indeværende finansår at foretage sådanne besparelser på de militære budgetter, at der herved indvindes mindst 200 mill. kr., og at forberede tilsvarende større besparelser på militærbudgetterne for 1958-59.

Tinget går dermed over til næste sag på dagsordenen.“

Jeg må naturligvis erkende, at der ikke i dette dagsordensforslag ligger konkrete forslag om, hvor man skal spare. Vi har imidlertid en forsvarsordning, der ikke i detaljer siger, hvordan forsvaret skal indrettes, og hvad det skal koste. Det er noget, man overlader til regeringen, eventuelt i samarbejde med de partier, den måtte ønske at samarbejde med, og med det såkaldte politiske forsvarsudvalg. Det, folketinget kan gøre, er imidlertid at give regeringen et direktiv, sige til regeringen: hvis det står sådan til med Danmarks økonomi og valuta, som I påstår, må I give jer til at spare, og så må I spare på de uproduktive udgifter. Derfor giver vi jer direktiv om i indeværende finansår at nedsætte militærudgifterne med mindst 200 mill. kr. og i det følgende finansår at nedsætte dem tilsvarende, altså med et større beløb. Det må være regeringens sag at finde ud af, hvor det kan gøres, men naturligvis har vi vor mening om det.

Jeg må minde om, at vi har fremsat et forslag til folketsbeslutning, som desværre endnu ikke er kommet til så meget som første behandling, om aflysning af de militære genindkaldelser, der er planlagt til efteråret. Jeg ved ikke nøjagtigt, hvad de kommer til at koste, men en halv snes